

SCHEHERBAN

Het leven van hen die gingen, is een les voor degenen die na hen komen.

Het is goed dat de mens zich spiegelt aan de ervaringen van het voorgeslacht. Daartoe nu behoren ook de vertellingen die Duizend en één Nacht genoemd worden en waarin verslag wordt uitgebracht van wat vroegere volken overkomen is.

In oeroude tijden regeerde eens een koning der Perzen over China en de eilanden van Indië. Hij had een talrijk gevolg en een sterk leger en hij bezat vele bondgenoten. Van zijn twee zonen was de oudste de dapperste en deze heerste, evenals zijn vader, over vele landen en had de naam rechtvaardig te zijn. Hij heette Scheherban.

Zijn jongere broeder die Schahzeman heette, was koning van Samarkand.

Ieder van hen regeerde, twintig jaar lang, gelukkig en wel, in eigen land. Toen gebeurde het dat de oudste naar zijn jongere broeder verlangde en hem door zijn vizier liet ontbieden.

Na zijn regering aan zijn vizier overgedragen te hebben, maakte Schahzeman zich reisvaardig en vertrok.

Te middernacht schoot het hem te binnen dat hij iets vergeten had in zijn paleis en toen hij daarom terugkeerde, betrapte hij zijn vrouw met een zwarte slaaf in bed.

Het werd hem zowel letterlijk als figuurlijk zwart voor ogen en hij dacht: als ze mij nú al ontrouw is, wat zal er gebeuren wanneer ik goed en wel op weg ben?

Hij doorboorde hen beiden met zijn zwaard en reisde voor de tweede maal af.

Hij had zijn komst vooraf gemeld en zo vond hij de hoofdstad van zijn broeders rijk feestelijk verlicht en versierd.

De broeders begroetten elkaar hartelijk, maar tijdens het banket dwaalden de gedachten van Schahzeman weer af naar het overspel van zijn echtgenote. Hij ergerde zich zozeer dat hij er bleek en slecht ging uitzien. Zijn broer merkte dit wel, maar dacht dat heimwee de oorzaak ervan was en zweeg erover. Toen er na enkele dagen geen verandering intrad, zei hij:

‘Broer, ik zie je iedere dag bleker en zwakker worden, wat scheelt je?’

‘Ik heb een inwendige ziekte,’ antwoordde Schahzeman ontwijkend.

Hierop zei de ander: ‘Ga eens mee jagen, dat zal je afleiden.’

Schahzeman echter weigerde en liet zijn broer alleen op jacht gaan.

Terwijl hij door één van de vensters in de paleistuin keek, zag hij twintig slaven met twintig slavinnen tevoorschijn komen, die de mooie vrouw van zijn broer omringden. Bij een vijver ontkleedden de slavinnen zich en gaven zich met de slaven aan het minnespel over.

Toen riep de koningin: ‘Mazoed!’ en er kwam een zwarte slaaf. Aanstonds begonnen zij elkaar hartstochtelijk te omhelzen. De groep bij de vijver bracht de hele dag door in een roes van zingenot en Schahzeman die dit aanzag dacht bij zichzelf: dit is nóg erger dan wat mij overkwam!

Zijn ergernis en verdriet verdwenen en hij kon weer eten en drinken.

Toen koning Scheherban van de jacht terugkeerde, zag hij dat zijn broer weer eetlust had en er goed uitzag en hij zei tegen hem:

‘Hoe komt het dat je nu weer beter bent?’

Schahzeman antwoordde:

‘Dat zal ik je vertellen. Onderweg op reis hierheen herinnerde ik mij iets vergeten te hebben in het paleis. Ik keerde terug en betrapte mijn vrouw in bed met een zwarte slaaf. Ik doodde ze beiden en reisde opnieuw af, maar ik kon niet ophouden aan het voorval te denken. Daarom ging ik er zo slecht uitzien, maar vraag mij liever niet, waarom ik er nu weer goed uitzie.’

Scheherban werd nieuwsgierig en zei: ‘Ik prijs je voor Allah, als je mij alles vertelt.’

Toen vertelde zijn broer hem alles wat hij in de tuin gezien had en Scheherban zei:

‘Ik wil het met eigen ogen zien.’

Schahzeman zei: ‘Wend voor dat je weer op jacht gaat, maar stel je in werkelijkheid verdekt op en dan kun je je overtuigen dat ik de waarheid sprak.’

De koning liet bekend maken dat hij voor enige tijd op jacht ging. Hij maakte in het openbaar alle voorbereidselen en vertrok uit de stad, om daar echter heimelijk in terug te keren.

Samen met zijn broeder stelde hij zich verdekt op voor het venster dat op de paleistuin uitkeek. Inderdaad verschenen daar weer de slavinnen en slaven in gezelschap van de koningin en alles speelde zich af als tevoren, tot aan de tijd van het